

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ

[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]

PSALMII

CARTEA A CINCEA

Psalmul 112

10 *Cel rău vede lucrul acesta și se mânie, scârșnește din dinți și se topește.*

Poftele celor răi rămân neîmplinite.

Psalmul 113

1 *Lăudați pe Domnul !*

Robii Domnului, lăudați,

lăudați Numele Domnului !

2 *Fie Numele Domnului binecuvântat de acum și până în veac !*

3 *De la răsăritul soarelui până la apusul lui, fie Numele Domnului lăudat.*

4 *Domnul este înălțat*

mai presus de toate neamurile, slava Lui este mai presus de ceruri.

5 *Cine este ca Domnul Dumnezeu nostru care locuiește atât de sus ?*

6 *El Își pleacă privirile să vadă ce se face în ceruri și pe pământ.*

7 *El ridică pe sărac din țărână, înalță pe cel lipsit din gunoi,*

8 *ca să-i facă să șadă împreună cu cei mari : cu mai marii poporului Său.*

9 *El dă o casă celei ce era stearpă, face din ea o mamă veselă în mijlocul copiilor ei. Lăudați pe Domnul !*

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro

VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !

I SAMUEL 25 : 6

Psalmul 114

1 *Când a ieșit Israel din Egipt, când a plecat casa lui Iacov de la un popor străin,*

2 *Iuda a ajuns locașul Lui cel sfânt, și Israel, stăpânirea Lui.*

3 *Marea a văzut lucrul acesta, și a fugit, Iordanul s-a întors înapoi :*

4 *munții au sărit ca niște berbeci, și dealurile, ca niște miei.*

5 *Ce ai tu, mare, de fugi, și tu, Iordanule, de te întorci înapoi ?*

6 *Ce aveți, munților,*

de sălțați ca niște berbeci,

și voi, dealurilor, ca niște miei ?

7 *Da, cutremură-te, pământule, înaintea Domnului,*

înaintea Dumnezeului lui Iacov,

8 *care preface stânca în iaz,*

și cremenea, în izvor de ape.

Psalmul 115

1 *Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci Numelui Tău dă slavă pentru bunătatea Ta,*

pentru credințioșia Ta !

2 *Pentru ce să zică neamurile :*

„Unde este Dumnezeul lor ?”

3 *Dumnezeul nostru este în cer,*

El face tot ce vrea.

4 *Idolii lor sunt argint și aur,*

făcuți de mâini omenești.

[Continuarea în numărul viitor]

Foaia Creștinului

„După patima Lui, li S-a înfățișat viu, prin multe dovezi, arătându-li-Se deseori, timp de patruzeci de zile, și vorbind cu ei despre lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu”. [FAPTELE APOSTOLILOR 1 : 3]

- Editorial
- Rubrica copiilor ...
- George Truett
- Cum pot fi mântuit ?
- Citirea Bibliei. Psalmii

Editorial. Născuți vrăjmași

„Căci dacă atunci când eram vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult acum, când suntem împăcați cu El, vom fi mântuiți (salvați) prin viața Lui.” (Romani 5 : 10)

În secolul al treilea înaintea nașterii Domnului, Roma, care era o putere beligerantă, a luptat cu Cartagina, care avea supremația maritimă, pentru dominația asupra Mării Mediterane.

Cartagina a fost învinsă în primul război, după 23 de ani de luptă. Dar curând, orașul a prosperat din nou. Comandantul ei, Hamilcar Barcas, trebuia să câștige noi comori și oști, prin supunerea peninsulei Iberice.

Fiul cel mai mare al lui Hamilcar, Hannibal, avea abia nouă ani când tatăl său l-a pus să jure la altarul păgân, că va trăi și va muri ca un vrăjmaș al Romei.

Singurul scop în viață a lui Hannibal, a fost să învingă și să distrugă Roma. Astfel a fost educat acest băiat pentru lupta împotriva Romei, în timp ce însoțea cortegiile triumfale ale tatălui său în Spania.

La moartea acestuia, Hannibal era încă tânăr. Luptând sub comanda supremă a cumnatului său, era favoritul întregii armate. Cutezător și chibzuit în orice primejdie, fără pretenții, obișnuit cu lipsurile, împărțea dificultățile soldaților lui zi și noapte.

Adesea refuza cortul, pentru a dormi la liniile de avanposturi cele mai înaintate, învelit în manta, pe pământ. Numai strălucirea armelor și frumusețea cailor lui îl făceau cunoscut pe comandant.

Nici o mirare că în clipa când cumnatul lui a căzut lovit de o mână ucigașă, Hannibal a fost proclamat comandant suprem de întreaga armată. Senatul din Cartagina a validat alegerea. În anul 216 a început din nou lupta împotriva Romei.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Hannibal a trecut din Spania prin sudul Franței peste Alpi. Cu toate că în marșul prin zona alpină și-a pierdut trei sferturi din oștire, a biruit oștirea romanilor în trei bătălii. În anul 216 s-a ajuns la bătălia decisivă, la Cannae, în sudul Italiei. Romanii au adus în luptă în acea zi 86 000 de bărbați, în timp ce Hannibal avea numai 45 000 de bărbați.

Cu toate acestea, Hannibal a învins atât de decisiv, încât jumătate din oștirea romană a rămas moartă pe câmpul de luptă, printre aceștia cei mai înalți magistrați ai senatului și 80 de senatori.

Roma părea pierdută ; aproape toate triburile s-au desolidarizat de ea.

Strigătul : „*Hannibal în fața porților !*” a băgat Roma în sperieți. Dar Hannibal nu și-a folosit victoria ; el le-a lăsat romanilor timp să-și revină ; cu aceasta s-a întors norocul armelor. Încă 14 ani a durat lupta ; Hannibal a fost învins definitiv. La încheierea păcii, Cartagina și-a pierdut flota de 500 de corăbii de război și toate posesiunile sale în afara Africii.

Dar ura lui Hannibal față de Roma, n-a fost învinsă. El a năzuit neobosit să pregătească puterea patriei sale pentru a reîncepe lupta. Dar romanii au știut să provoace în Cartagina neîncredere în Hannibal.

Alungat de proprii lui concetățeni, a părăsit orașul natal și s-a dus la Antiochus, împăratul Siriei. Pe acesta l-a înduplecat să declare război romanilor.

Dar și aici au biruit romanii și au cerut extrădarea lui Hannibal. Acum a fugit mai departe, spre nord, la regele Prusias, din Bitinia. Aici a găsit o primire ospitalieră și i s-a dăruit un castel.

Dar puțin timp după aceea a apărut o delegație romană, care a cerut extrădarea lui Hannibal.

Într-o zi Hannibal și-a văzut castelul încercuit de romani. Fiindcă n-a văzut nici o ieșire, a înghițit otravă și a murit, la 63 de ani, sub blestemele împotriva Romei.

N-a fost de mirare că Hannibal a fost dușmanul de moarte al Romei, căci Roma era dușmanul de moarte al Cartaginei.

Ori trebuia Roma să stăpânească și Cartagina să se ruineze, ori trebuia Cartagina să stăpânească și Roma să dispară.

O asemenea luptă unde unul trebuie să biruiască și celălalt trebuie să fie distrus, are loc și în această perioadă trecătoare de timp, între Sfântul Dumnezeu, care este adevăr, lumină și viață și biruitor pe veci - și satan, stăpânul lumii, ucigașul de la început.

În împărăția acestui vrăjmaș al lui Dumnezeu, se naște omul – și tu și eu ...

[Cont. în nr. viitor | Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: XV, 2 | Georg von Viebahn, BERLIN | 1909-1910 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

RUBRICA COPILOR ... ȘI A PĂRINȚILOR *Deloc timp ?*

O fetiță, pe nume Nelly, se adresa mamei sale punându-i următoarea întrebare :

„Mămico, de ce nu vrei să te joci cu mine ?”

„Pentru că nu am timp”, îi răspunse ea. Dialogul continuă.

„De ce nu ai timp ?”

„Pentru că trebuie să lucrez”.

„De ce lucrezi ?”

„Pentru ca să câștig bani”.

„De ce câștigi bani ?”

„Pentru ca să pot să-ți dau de mâncare”. După o scurtă pauză, Nelly spuse :

„Mămică, mie nu-mi este foame”.

[Preluare din cartea : *Să educăm prin pilde*]

Lumini peste veacuri

[Petru Popovici]

CAPITOLUL 23 | GEORGE TRUETT

El susținea că Cristos trebuie să fie Domnul absolut al vieții. Credinciosul trebuie să aparțină cu tot ce are lui Cristos, deci predarea să fie 100%.

Într-o duminică după ce a insistat pentru aceasta într-o predică, în fața unor credincioși ce se ocupau cu creșterea vitelor, unul din ei i-a strâns mâna și l-a invitat să facă o plimbare cu el, căci are să-i spună ceva. Truett s-a învoit și au plecat împreună. Au urcat spre munte mai bine de un km fără să spună o vorbă. Se vedea pe el că e frământat și Dr. Truett aștepta ca el să rupă tăcerea.

În sfârșit, ajunși într-un loc, fratele se opri și zise cu respirația întretăiată: „Doresc să vă rugați o rugăciune de dedicare pentru mine”. Și apoi continuă printre suspine : „Niciodată până azi nu am știut că sunt răspunzător față de Isus și de proprietatea mea.

Nu sunt de mult timp credincios, nu am auzit multe despre El și nu știam prea mult ce așteaptă El de la mine. Niciodată n-am știut până ce ați predicat azi, că aceste mii de vite, că fiecare corn al lor, pe care eu ziceam că sunt ale mele, nu sunt în mod real ale mele, ci aparțin lui Cristos și că eu sunt un simplu administrator, un econom al Său. Niciodată până azi n-am știut aceasta.

Și niciodată n-am știut că holdele acestea despre care eu ziceam că sunt ale mele, nu sunt ale mele, ci ale Lui.

Acum, zise el, doresc să îngenunchez aici și să-I spuneți Domnului pentru mine că vreau să-mi iau locul meu, că accept slujba de econom, că vreau să fiu administratorul Său peste bunurile Sale. Și apoi mă voi ruga și eu”.

Au îngenuncheat împreună și, în timp ce Dr. Truett se ruga fierbinte, fratele îi întărea rugăciunea cu suspine și cuvinte de consimțire.

După ce a zis „Amin”, fratele a mai așteptat câteva minute până ce a putut să spună câteva cuvinte. Apoi a zis :

„Doamne, oare nu sunt acum în stare să-Ți dau de asemenea și pe cel preaiubit pentru care mă rog de atâta timp ? Nu sunt în stare acum să Ți-l dau Ție ?

Deodată cu toate celelalte, Ți-l predau și pe el Ție. Salvează-l pentru gloria Ta. Ți-l dau Ție azi pentru veci de veci !”

Apoi s-au întors tăcuți acasă. Seara au plecat la biserică pentru evanghelizare.

Nici nu a predicat zece minute, Dr. Truett, și deodată un tânăr dezământat ce stătea la o margine a mulțimii de o mie de oameni, se ridică și zise :

„Nu pot să aștept până ce omul își termină predica, să vă spun că eu am găsit pe Domnul !”

Era băiatul tatălui care se predase cu totul Domnului. [Continuarea în numărul viitor]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]